

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Aduersus mundi vanitatem, S. Scripturæ Sententiæ. v.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

neſcunq̄ue repetit is qui dedit.

Postremo expendendum est & illud, quod etiam uehementius nos mouere debet: nempe, quod & de rerum terrenarum administratione & usu rationem Deo reddere oportebit. Etenim cum Deus, ut ante dictum est, Genef. 13. solus proprietarius sit, solus Dominus tribuens omnia: homines omnino omnes, quo gradu tandem y sint, coloni, villici, ministri: manifestum est, quod quò ampliores quis fructus, ac diutius perceperit, eo maiorem & ampliorem rationem reddere teneatur. Hoc quoque dilucide docet parabola illa Luca xvi. de diuite & dispensatore. Diserte namque adfirmat, neminem, cuiuscunque conditionis & dignitatis, suarum facultatum esse Dominum, sed omnes homines dispensatores esse Dei; cui in extremo iudicio accuratam reddere rationem, necesse erit. Tunc enim unusquisque audiet hanc vocem filij Dei: Redde rationem villicationis tue. Proinde si recte is frui cupimus: non grauatim earundem usum & dispensationem alijs, Deo sic volente, concedemus: sin eas ad carnis nostrae desideria adimplenda amplius possidere optamus, merito tremendum Dei Iudicium formidabimus.

Aduersus mundi Vanitatem, S. Scripturæ
Sententiæ.

CAPVT

v.

Iob 1.

Psalm. 61.

Psalm. 75.

Prouerb. 11.

Eccl. 1. 2.

Sap. 5.

S. Iob. Nudus egressus sum de utero matris meae, & nudus reuertar illuc.

Dauid Rex. Diuitia si affluant, nolite cor apponere.

Dormierunt somnum suum: & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis.

Salomon Rex. Qui confidit in diuitiis suis, corruet.

Vanitas vanitatum: & omnia vanitas. Vidi in omnibus vanitatem & afflictionem animi: & nihil permanere sub sole. Sic dicent impij in inferno gementes: Quid nobis

G 3

nobis

102 CVR MORS FORMIDABILIS. CAUSA II.
nobis profuit superbia? aut diuitiarum iactantia quid
contulit nobis? Transferunt omnia illa tanquam umbra.

Ex nouo Testamento.

Math. 6. IESVS CHRISTVS D. N. Nolite, inquit, thesaurizare
vobis thesauros in terra: vbi erugo & tinea demolitur,
& vbi fures effodiunt & furantur. Theaurizate autem
vobis thesauros in caelo: vbi neque erugo, neque tinea
demolitur, & vbi fures non effodiunt nec furantur.

Luc. 12. Videte & caute ab omni auaritia: quia non in abun-
dantia cuiusquam vita eius est ex his qua possidet. Di-
xit autem similitudinem: Hominis cuiusdam diuitis
vberes fructus ager attulit: & cogitabat intra se, dicens:
Quid faciam: quia non habeo, quò congregem fructus
meos? Et dixit, Hoc faciam, Destruam horrea mea, &
maiora faciam: & illuc congregabo omnia qua nata sunt
mibi, & bona mea: & dicam anima mea: Anima, ha-
bes multa bona posita in annos plurimos: requiesce, com-
ede, bibe, epulare. Dixit autem illi Deus: Stulte, hac no-
te animam tuam repetunt à te: qua autem paraasti, cu-
ius erunt? Sic est qui sibi thesaurizat, & non est in
Deum diues.

1. Cor. 7. S. Paulus. Tempus breue est: reliquum est, vt & qui
habent uxores, tanquam non habentes sint: & qui flent,
tanquam non flentes: & qui gaudent, tanquam non
gaudentes: & qui emunt, tanquam non possidentes: &
qui vtuntur hoc mundo, tanquam non vtantur. prae-
rit enim figura huius mundi.

1. Tim. 6. Nihil intulimus in hunc mundum: haud dubium,
quò nec auferre quid possumus. Habentes autem ali-
menta, & quibus tegamur, his contenti sumus. Nam
qui volunt diuites fieri, incidunt in tentationem & la-
queum diaboli, & desideria multa inutilia & nocua,
que

que mergunt homines in interitum & perditionem. Radix enim omnium malorum est cupiditas.

Divitis huius seculi precipe non sublime sapere, neque sperare in incerto divitiarum, sed in Deo vivo, qui prestat nobis omnia abunde ad fruendum, bene agere, divites fieri in bonis operibus, facile tribuere, communicare, thesaurizare sibi fundamentum bonum in futurum, ut apprehendant veram vitam.

Fide Abraham demoratus est in terra repromissionis, tanquam in aliena, in casulis habitando cum Isaac & Iacob coheredibus repromissionis eiusdem. Expectabant enim fundamenta habentem civitatem: cuius artifex & conditor, Deus, &c. Confitentes, quia peregrini & hospites sunt super terram. Heb. 11.

S. Iacobus. Agite nunc divites, plorate, ululantes in miseriis vestris que advenient vobis. Divitia vestra putrefacta sunt: & vestimenta vestra a tineis comesta sunt. Aurum & argentum vestrum eruginavit: & erugo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit carnes vestras sicut ignis. Iac. 5.

S. Iohannes. Nolite diligere mundum, neque ea que in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est charitas patris in eo. Et mundus transit, & concupiscentia eius. 1. Ioh. 2.

Ad idem. D. Ioan. Chrysofomi Admonitio.

Chrif. hom.
12. in Ioan.
nem.

Futura igitur quotidie Regna queramus: omniaque presentia, umbras esse prorsus et somnia, indicemus. Neque si Rex terrenus aliquis assumens te pauperem ac mendicum, repente sibi adoptaret in filium, tu iam ad tuguriy tui respiceres vilitatem: & certe non grandi hac discrimine separantur: ita nunc igitur nihil presentium putes esse pretiosum. Longe quippe maiora sunt, ad que vocatus es capessenda. Qui enim

CAPVT
VI.

G 4 vocat,